

Arrest

nr. 149 174 van 6 juli 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 20 maart 2015 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 mei 2015.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. FRERE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Verzoekers vragen voor de vierde maal asiel aan.

Verzoekers' eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 99 709 van 25 maart 2013 omdat hun asielrelaas ongeloofwaardig is, en de situatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er voor

burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de vreemdelingenwet.

In zoverre verzoekers voor hun vierde asielaanvraag verwijzen naar de asielmotieven in hun eerste asielaanvraag, dient te worden opgemerkt dat, eens de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, de Raad, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekers in het kader van hun huidige vierde asielaanvraag - welke zij grotendeels op dezelfde motieven steunen als die aangehaald in het kader van hun eerste asielaanvraag- de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus opnieuw worden geweigerd omdat, zo oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, zowel hun oude asielmotieven, met name de vrees die zij beweren te kennen omwille van hun eigen problemen met de autoriteiten, als hun nieuwe asielmotieven, de vrees die zij beweren te kennen omwille van de problemen van hun schoonfamilie, ongeloofwaardig zijn. Betreffende de problemen die verzoekers zelf zouden gekend hebben met de autoriteiten, wijst de commissaris-generaal op een aantal vaststellingen die, zo stelt hij, de geloofwaardigheid van hun verklaringen op dit punt nog verder ondermijnen. Voorts wordt vastgesteld en geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters en verzoekers bewering dat zij een gegronde vrees voor vervolging zouden kennen omwille van het feit dat hun broer respectievelijk schoonbroer bepaalde problemen met de autoriteiten zou hebben gekend. De documenten die verzoekers neerleggen kunnen, zo wordt vastgesteld, de geloofwaardigheid van hun asielrelaas niet herstellen. Tot slot wordt opgemerkt dat ofschoon Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, de situatie er actueel niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging ondernemen om de motieven van de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoekers toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter geheel in gebreke blijven. Zij beperken zich immers louter tot het uitgebreid herhalen van eerdere verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze ontkennen en vergoelijken van enkele van de vaststellingen van de bestreden beslissingen.

Verzoekers' huidige uitleg dat verzoeker in het kader van zijn huidige vierde asielaanvraag een breder licht heeft geworpen op de situatie en zijn verklaringen dienaangaande in realiteit een verduidelijking zijn van zijn persoonlijke achtergrond, verklaart, noch rechtvaardigt de vastgestelde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen omtrent de oorzaak van zijn arrestatie in mei 2012 en de daaropvolgende problemen. Immers, zo stelde de commissaris-generaal terecht, indien niet louter en alleen zijn kapperspraktijken, doch daarnaast ook het feit dat verzoeker in de jaren 90 bij de Nationale Garde zou hebben gediend en/of het feit dat hij in 2012 niet zou zijn ingegaan op een oproep om zijn legerdienst te vervullen, effectief aan de basis zouden hebben gelegen van zijn latere problemen, kon en mocht van verzoeker worden verwacht dat hij alle en dus ook deze laatste mogelijke oorzaken van zijn problemen spontaan zou hebben vermeld in het kader van zijn eerste asielaanvraag, wat echter niet het geval is, aangezien hij bij zijn eerste asielaanvraag louter aangaf dat zijn arrestatie op 3 mei 2012 en de daaropvolgende problemen te maken hadden met zijn werk als kapper. Verzoekers' huidige stelling dat het bij onderhavige asielaanvraag om een verduidelijking gaat, kan niet worden aangenomen en is niet ernstig, nu hij bij zijn huidige vierde asielaanvraag plots met heel andere/nieuwe verklaringen op de proppen komt over de reden van zijn arrestatie in 2012 en de daaropvolgende problemen. Van een asielzoeker wordt verwacht dat deze de asielinstanties van het onthaalland van meet af aan in vertrouwen neemt door zijn relaas volledig uiteen te zetten. In het bijzonder kan van een persoon die beweert te vrezen

voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, redelijkerwijs worden verwacht dat hij van bij de aanvang alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die (mee) de (directe) aanleiding vormden van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij of zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij de aanvang, daar op hem/haar de verplichting rust om zijn/haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (cf. RvS 13 oktober 2005, nr. 150 135). Verzoekers werden tijdens de procedures in het kader van hun verschillende asielaanvragen telkens en meermaals uitdrukkelijk gewezen op het belang van het vermelden van alle elementen en de vertrouwelijkheid van de asielprocedure. Door eerder bij hun eerste asielaanvraag niet de minste melding te maken van het feit dat, zo blijkt uit hun latere verklaringen nadien in het kader van onderhavige asielaanvraag, verzoekers dienst in de jaren 90 bij de Nationale Garde en/of weigering om in te gaan op een oproep om zijn legerdienst te vervullen mogelijks (mee) aan de basis zou hebben gelegen van de arrestatie in mei 2012 en hun latere problemen, verzaken verzoekers volledig aan de medewerkingsplicht die op hen zoals op elk ander asielzoeker rust. Deze vaststelling ondergraaft op fundamentele wijze voorts de geloofwaardigheid van hun beweerde problemen met de autoriteiten, problemen die reeds bij 's Raads arrest nr. 99 709 van 25 maart 2013 ongeloofwaardig werden bevonden.

Verzoekers' uitleg in het verzoekschrift voor de tegenstrijdigheid in verzoekers verklaringen omtrent het feit of zijn broer in augustus 2014 al dan niet werd meegenomen en in detentie genomen door de ordediensten, namelijk dat hij zich gedurende een gehoor zou hebben vergist, een uitleg die verzoeker eerder al tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal gaf toen de commissaris-generaal hem met de betreffende tegenstrijdigheid confronteerde, is, zo merkte ook de commissaris-generaal terecht op, allerm minst afdoende en gaat geenszins op. Immers, zo stelde ook laatstgenoemde terecht, gaat het niet over een detail, maar wel over een belangrijk recent geval van vervolging van een naast familielid. In zoverre verzoekers in dit verband gewag maken van geheugenproblemen in hoofde van verzoeker, stelt de Raad vast dat zij dit niet aantonen. Zij brengen geen medisch attest bij waaruit blijkt dat verzoeker te kampen heeft met geheugen- of gezondheidsproblemen die hem zouden belemmeren in het afleggen van coherente verklaringen. Het louter herhalen van en volharden in één versie van de feiten heft de in de bestreden beslissingen gedane tegenstrijdigheid niet op. Verzoekers ontkrachten, noch weerleggen de vastgestelde frappante tegenstrijdigheid en zij bieden er geen aannemelijke verklaring voor. De vastgestelde manifeste tegenstrijdigheid vindt zijn grondslag in het administratief dossier en heeft geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks verband houden met het vertrek uit het land van herkomst.

Verzoekster en verzoeker herhalen (de verklaringen die zij eerder aflegden omtrent) de vrees die zij verklaren te koesteren omwille van het feit dat hun broer respectievelijk schoonbroer bepaalde problemen met de autoriteiten zou hebben gekend, doch zij ontkrachten, noch weerleggen -en ondernemen hiertoe zelfs geen ernstige poging- hetgeen hieromtrent in de bestreden beslissingen wordt vastgesteld, met name:

"In het kader van jullie vierde asielaanvraag vertelden u en uw vrouw dat uw schoonbroer Khavash in juni 2012 zou zijn opgepakt door de autoriteiten omwille van zijn vermeende band met enkele neven van uw vrouw, die rebellen zouden zijn. Uw schoonbroer zou na twee dagen detentie en foltering zijn vrijgelaten. Eind 2013 of begin 2014 zou uw schoonbroer vanuit Tsjetsjenië zijn gevlucht naar Duitsland, waar hij asiel zou hebben aangevraagd. In dit verband legden u en uw vrouw één document voor om de problemen van uw schoonbroer te attesteren. Het gaat om een attest van de hand van Kheda Saratova, voorzitter de Tsjetsjeense mensenrechtenorganisatie 'Objective', dat de problemen van uw schoonbroer zou moeten bevestigen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt echter dat andere, gezaghebbende Russische mensenrechtenactivisten melden dat de organisatie 'Objective' soms tegen betaling attesten uitreikt en dat dergelijk attesten soms leugenachtige informatie bevatten. Het Commissariaat-generaal meent daarom dat de bewijswaarde van het door jullie voorgelegde attest sterk gerelativeerd moet worden. Daarenboven meent het Commissariaat-generaal dat, zelfs indien uw schoonbroer effectief problemen met de autoriteiten zou hebben gekend, wat op basis van bovenstaande vaststelling over de bewijswaarde van het door u voorgelegd attest niet zonder meer kan worden aangenomen, uit het gedrag en uit de verklaringen van u en uw vrouw niet blijkt dat jullie in Tsjetsjenië een gegronde vrees voor vervolging zouden kennen omwille van de zagezegde problemen die uw schoonbroer zou hebben gehad. Zo is het hoogst opmerkelijk dat u en uw vrouw tijdens jullie vorige drie asielaanvragen met geen woord hebben gerept over het feit dat uw schoonfamilie ooit problemen met de autoriteiten zou hebben gekend. Pas in het kader van jullie huidige, vierde asielaanvraag in België maakten jullie voor het eerst melding van het feit dat uw schoonbroer in 2012 gearresteerd zou zijn geweest door de Tsjetsjeense ordediensten. Ter verschoning van deze – toch wel heel frappante – omissie zeiden u en uw vrouw dat jullie de problemen van uw schoonbroer nooit eerder hadden aangehaald omdat jullie 'hier geen bewijzen van hadden' en omdat uw

eigen problemen met de autoriteiten 'het meest actueel waren' (DVZ 'verklaring meervoudige aanvraag' man en vrouw, nr. 15; CGVS 04/11/2014, p. 11-12; CGVS vrouw 04/11/2014, p. 7). Deze uitleg is niet aannemelijk. Indien u en uw vrouw werkelijk een gegronde vrees voor vervolging zouden kennen omwille van de problemen van uw schoonfamilie kan redelijkerwijze worden verwacht dat jullie deze problematiek spontaan ten berde zouden hebben gebracht tijdens jullie vorige drie asielaanvragen in België. Gezien uw schoonbroer volgens jullie verklaringen reeds in juni 2012 zou zijn gearresteerd, mag worden verwacht dat jullie dit gegeven zelf zouden hebben vermeld tijdens jullie eerste gehoor bij het Commissariaat-generaal op 4 oktober 2012. Zelfs indien u en uw vrouw de problemen van uw schoonfamilie om één of andere reden zouden hebben verzwegen tijdens jullie eerste asielaanvraag, mag worden verwacht dat jullie deze belangrijke informatie wél zouden hebben meegedeeld nadat jullie eerste asielaanvraag werd geweigerd. Er moet echter worden onderstreept dat u en uw vrouw ook tijdens jullie tweede en derde asielaanvraag met geen woord hebben gerept over de problemen van uw schoonfamilie. Uw verklaring dat u tijdens uw vorige asielaanvragen niets vertelde over de problemen van uw schoonfamilie omdat jullie in dit verband 'geen bewijzen hadden', houdt geen steek. Er moet worden vastgesteld dat de brief van de Tsjetsjeense NGO 'Objective', die jullie tijdens jullie huidige asielaanvraag voorlegden als bewijs van de problemen van uw schoonfamilie, dateert van 25 augustus 2013. Dit betekent dat dit belangrijke bewijsstuk al hadden kunnen voorleggen op het moment van jullie derde asielaanvraag in België op 29 januari 2014. Wat betreft uw bewering dat jullie de problemen van uw schoonbroer zouden hebben vermeld omdat uw eigen problemen meer acuut waren, ziet het Commissariaat-generaal niet in waarom u in de loop van uw drie vorige asielaanvragen hardnekkig zou zijn blijven vastgehouden aan een asielrelaas dat herhaaldelijk ongeloofwaardig werd bevonden, terwijl u een ander, pertinent asielmotief halsstarrig zou zijn blijven verzwijgen. In de hypothese dat uw verhaal over de banden van uw schoonfamilie met gezochte rebellen (de neven van uw vrouw) en arrestatie over uw schoonbroer waar zou zijn, meent het Commissariaat-generaal dat uit de verklaringen van u en uw vrouw ook niet blijkt dat jullie in Tsjetsjenië ooit gevisieerd zouden zijn geweest door de autoriteiten omwille van deze familieband. Uw vrouw verklaarde in dit verband dat zij na jullie huwelijk niet meer bij haar eigen familie woonde. Haar eigen familie woonde in de buurt van de stad Grozny, terwijl jullie in het dorp Goity woonden (CGVS vrouw 09/12/2014, p. 6). U zei dat jullie slechts sporadisch contact hadden met de familie van uw vrouw (CGVS 04/11/2014, p. 7). In al de jaren dat de autoriteiten op zoek zouden zijn geweest naar de neven van uw vrouw, zouden jullie hier zelf nooit enig probleem van hebben ondervonden. Na de verdwijning van de neef van uw vrouw in april 2012 zouden de autoriteiten enkel twee keer zijn langs geweest bij de ouders en de broers van uw vrouw om enkele vragen te stellen, terwijl u en uw vrouw ongemoeid werden gelaten. U en uw vrouw zouden op geen enkel moment gecontacteerd zijn geweest door de autoriteiten in verband met de mogelijke problemen van uw schoonfamilie (CGVS vrouw 04/11/2014, p. 2-3; CGVS vrouw 09/12/2014, p. 4-7). Uw vrouw vertelde ook dat er na de beweerde arrestatie en vrijlating van haar eigen broer in juni 2012 naar haar weten geen enkel ander familielid nog problemen zou hebben gekend met de autoriteiten omwille van haar broer (CGVS vrouw 09/12/2014, p. 10). Op basis van deze elementen besluit het Commissariaat-generaal dat, zelfs indien het verhaal over de arrestatie van uw schoonbroer waar zou zijn, uit jullie verklaringen blijkt dat jullie in het verleden nooit concrete problemen hebben gekend omwille van deze familieband en dat er verder geen enkele concrete aanwijzing bestaat dat u of uw vrouw louter omwille van jullie familieband met uw schoonbroer in de toekomst problemen zouden krijgen met de autoriteiten in geval van een eventuele terugkeer naar Tsjetsjenië." Nu deze pertinente motieven op generlei wijze worden ontkracht of weerlegd, blijven zij onverminderd gehandhaafd.

Een verwijzing naar algemene informatie, zoals verzoekers in casu doen, omtrent de vervolging in Tsjetsjenië van personen die rebellen helpen of voor de familieleden ervan volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekers blijven hier echter, gelet ook op de ongeloofwaardigheid van hun relaas, in gebreke.

Dergelijk algemeen en niet of weinig ernstig verweer vanwege verzoekers is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van hun asielrelaas, te ontkrachten. Het relaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Tsjetsjenië, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken

gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. De commissaris-generaal oordeelt dat er thans voor burgers in Tsjetsjenië geen sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers brengen in hun verzoekschrift geen elementen bij die deze vaststelling weerleggen.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijken verzoekers niet aan te tonen dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Tsjetsjenië.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 4 mei 2015, voeren verzoekende partijen aan dat ze in 2012 een eerste asielaanvraag indienden en al in gans Europa hebben verbleven. Verzoekende partijen betogen dat hun vierde asielaanvraag ten gronde moet onderzocht worden aangezien er wel degelijk nieuwe elementen zijn. Verzoekende partijen stellen dat zij tijdens deze vierde asielaanvraag één en ander beter hebben uitgelegd en toegelicht. Zo is verzoeker vroeger lid geweest van de militaire garde, wat ook ondersteund wordt door zijn militair boekje dat naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag werd ingediend. Deze verduidelijking is geen tegenstrijdigheid; maar verzoeker slaagde er niet in naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag een volledig beeld te geven van hem zelf. Thans wijst hij op zijn verleden als militaire garde en voegen verzoekende partijen er aan toe dat verschillende mannen in de familie gekend zijn als strijders en dat familieleden van strijders gevaar lopen in Tsjetsjenië. Deze elementen waren niet de directe aanleiding van hun vlucht uit hun land van herkomst maar zijn wel de redenen waarom zij niet kunnen terugkeren. Deze nieuwe elementen moeten dan ook ten gronde onderzocht worden. Verzoekende partijen wijzen nog op hun drie kinderen die zij hebben en besluiten dat indien zij de mogelijkheid hadden gehad zij dan ook zouden verkiezen om in hun land van herkomst te verblijven.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen zich louter beperken tot het volharden in hun asielrelaas en de in hun verzoekschrift aangevoerde middelen, zonder dat ze daadwerkelijk hun opmerkingen aangaande de in de voornoemde beschikking opgenomen grond formuleren.

Zo werd reeds in voormelde beschikking geoordeeld dat de uitleg, als zouden verzoekende partijen tijdens deze vierde asielaanvraag één en ander beter hebben uitgelegd en toegelicht, de vaststelling omtrent de tegenstrijdigheid/omissie in verzoekers verklaringen en de oorzaak van zijn arrestatie in mei 2012 en de daaropvolgende problemen niet verklaart noch rechtvaardigt. Immers, zo stelde de commissaris-generaal terecht, indien niet louter en alleen zijn kapperspraktijken, doch daarnaast ook het feit dat verzoeker in de jaren 90 bij de Nationale Garde zou hebben gediend en/of het feit dat hij in 2012 niet zou zijn ingegaan op een oproep om zijn legerdienst te vervullen, effectief aan de basis zouden hebben gelegen van zijn latere problemen, kon en mocht van verzoeker worden verwacht dat hij alle en dus ook deze laatste mogelijke oorzaken van zijn problemen spontaan zou hebben vermeld in het kader van zijn eerste asielaanvraag, wat echter niet het geval is, aangezien hij bij zijn eerste asielaanvraag louter aangaf dat zijn arrestatie op 3 mei 2012 en de daaropvolgende problemen te maken hadden met zijn werk als kapper. Verzoekers' huidige stelling dat het bij onderhavige asielaanvraag om een verduidelijking gaat, kan niet worden aangenomen en is niet ernstig, nu hij bij zijn huidige vierde asielaanvraag plots met heel andere en nieuwe verklaringen op de proppen komt over de reden van zijn arrestatie in 2012 en de daaropvolgende problemen. Van een asielzoeker wordt verwacht dat deze de asielinstanties van het onthaalland van meet af aan in vertrouwen neemt door zijn relaas volledig uiteen te zetten. In het bijzonder kan van een persoon die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, redelijkerwijs worden verwacht dat hij van bij de aanvang alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die (mee) de (directe) aanleiding vormden van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij of zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij de aanvang, daar op hem/haar de verplichting rust om zijn/haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (cf. RvS 13 oktober 2005, nr. 150 135). Verzoekende partijen werden tijdens de procedures in het kader van hun verschillende asielaanvragen telkens en meermaals uitdrukkelijk gewezen op het belang van het vermelden van alle elementen en de betrouwbaarheid van de asielprocedure. Door eerder bij hun eerste asielaanvraag niet de minste melding te maken van het feit dat, zo blijkt uit hun latere verklaringen nadien in het kader van onderhavige asielaanvraag, verzoekers dienst in de jaren 90 bij de Nationale Garde en/of weigering om in te gaan op een oproep om zijn legerdienst te vervullen mogelijks (mee) aan de basis zou hebben gelegen van de arrestatie in mei 2012 en hun latere problemen, verzaken verzoekende partijen volledig aan de medewerkingsplicht die op hen zoals op elk ander asielzoeker rust. Deze vaststelling ondergraaft op fundamentele wijze voorts de geloofwaardigheid van hun beweerde problemen met de autoriteiten, problemen die reeds bij 's Raads arrest nr. 99 709 van 25 maart 2013 ongeloofwaardig werden bevonden.

Waar verzoekende partijen er op wijzen dat verschillende mannen in de familie gekend zijn als strijders en dat familieleden van strijders gevaar lopen in Tsjetsjenië, herneemt de Raad dat, voor zover er enig geloof kan gehecht worden aan hun verhaal over de banden van bepaalde van hun familieleden met rebellen, uit hun verklaringen geenszins blijkt dat ze in Tsjetsjenië ooit gevisieerd zouden zijn geweest door de autoriteiten omwille van deze familieband. Zo wijzen de bestreden beslissingen het volgende uit: *“Zo is het hoogst opmerkelijk dat u en uw vrouw tijdens jullie vorige drie asielaanvragen met geen woord hebben gerept over het feit dat uw schoonfamilie ooit problemen met de autoriteiten zou hebben gekend. Pas in het kader van jullie huidige, vierde asielaanvraag in België maakten jullie voor het eerst melding van het feit dat uw schoonbroer in 2012 gearresteerd zou zijn geweest door de Tsjetsjeense ordediensten. Ter verschoning van deze – toch wel heel frappante – omissie zeiden u en uw vrouw dat jullie de problemen van uw schoonbroer nooit eerder hadden aangehaald omdat jullie ‘hier geen bewijzen van hadden’ en omdat uw eigen problemen met de autoriteiten ‘het meest actueel waren’ (DVZ ‘verklaring meervoudige aanvraag’ man en vrouw, nr. 15; CGVS 04/11/2014, p. 11-12; CGVS vrouw 04/11/2014, p. 7). Deze uitleg is niet aannemelijk. Indien u en uw vrouw werkelijk een gegronde vrees voor vervolging zouden kennen omwille van de problemen van uw schoonfamilie kan redelijkerwijze worden verwacht dat jullie deze problematiek spontaan ten berde zouden hebben gebracht tijdens jullie vorige drie asielaanvragen in België. Gezien uw schoonbroer volgens jullie verklaringen reeds in juni 2012 zou zijn gearresteerd, mag worden verwacht dat jullie dit gegeven zelf zouden hebben vermeld tijdens jullie eerste gehoor bij het Commissariaat-generaal op 4 oktober 2012. Zelfs indien u en uw vrouw de problemen van uw schoonfamilie om één of andere reden zouden hebben verzwegen tijdens jullie eerste asielaanvraag, mag worden verwacht dat jullie deze belangrijke informatie wél zouden hebben meegedeeld nadat jullie eerste asielaanvraag werd geweigerd. Er moet echter worden onderstreept dat u en uw vrouw ook tijdens jullie tweede en derde asielaanvraag met geen woord hebben gerept over de problemen van uw schoonfamilie. Uw verklaring dat u tijdens uw vorige asielaanvragen niets vertelde over de problemen van uw schoonfamilie omdat jullie in dit verband ‘geen*

bewijzen hadden', houdt geen steek. Er moet worden vastgesteld dat de brief van de Tsjetsjeense NGO 'Objective', die jullie tijdens jullie huidige asielaanvraag voorlegden als bewijs van de problemen van uw schoonfamilie, dateert van 25 augustus 2013. Dit betekent dat dit belangrijke bewijsstuk al hadden kunnen voorleggen op het moment van jullie derde asielaanvraag in België op 29 januari 2014. Wat betreft uw bewering dat jullie de problemen van uw schoonbroer zouden hebben vermeld omdat uw eigen problemen meer acuut waren, ziet het Commissariaat-generaal niet in waarom u in de loop van uw drie vorige asielaanvragen hardnekkig zou zijn blijven vastgehouden aan een asielrelaas dat herhaaldelijk ongeloofwaardig werd bevonden, terwijl u een ander, pertinent asielmotief halsstarrig zou zijn blijven verzwijgen. In de hypothese dat uw verhaal over de banden van uw schoonfamilie met gezochte rebellen (de neven van uw vrouw) en arrestatie over uw schoonbroer waar zou zijn, meent het Commissariaat-generaal dat uit de verklaringen van u en uw vrouw ook niet blijkt dat jullie in Tsjetsjenië ooit gevisieerd zouden zijn geweest door de autoriteiten omwille van deze familieband. Uw vrouw verklaarde in dit verband dat zij na jullie huwelijk niet meer bij haar eigen familie woonde. Haar eigen familie woonde in de buurt van de stad Grozny, terwijl jullie in het dorp Goity woonden (CGVS vrouw 09/12/2014, p. 6). U zei dat jullie slechts sporadisch contact hadden met de familie van uw vrouw (CGVS 04/11/2014, p. 7). In al de jaren dat de autoriteiten op zoek zouden zijn geweest naar de neven van uw vrouw, zouden jullie hier zelf nooit enig probleem van hebben ondervonden. Na de verdwijning van de neef van uw vrouw in april 2012 zouden de autoriteiten enkel twee keer zijn langs geweest bij de ouders en de broers van uw vrouw om enkele vragen te stellen, terwijl u en uw vrouw ongemoeid werden gelaten. U en uw vrouw zouden op geen enkel moment gecontacteerd zijn geweest door de autoriteiten in verband met de mogelijke problemen van uw schoonfamilie (CGVS vrouw 04/11/2014, p. 2-3; CGVS vrouw 09/12/2014, p. 4-7). Uw vrouw vertelde ook dat er na de beweerde arrestatie en vrijlating van haar eigen broer in juni 2012 naar haar weten geen enkel ander familielid nog problemen zou hebben gekend met de autoriteiten omwille van haar broer (CGVS vrouw 09/12/2014, p. 10)."

Verzoekende partijen brengen geen concrete elementen bij die deze vaststellingen weerleggen of ontkrachten. Ze beperken zich louter tot het herhalen van hun asielmotieven, wat echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partijen toe om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar ze aldus in gebreke blijven.

Gelet op voorgaande overwegingen, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat, zelfs indien het verhaal over de arrestatie van verzoekers schoonbroer waar zou zijn, uit hun verklaringen blijkt dat ze in het verleden nooit concrete problemen hebben gekend omwille van deze familieband en dat er verder geen enkele concrete aanwijzing bestaat dat verzoekende partijen louter omwille van hun familieband met verzoekers schoonbroer in de toekomst problemen zouden krijgen met de autoriteiten in geval van een eventuele terugkeer naar Tsjetsjenië.

Het gegeven dat verzoekende partijen drie kinderen hebben, doet geen afbreuk aan voorgaande overwegingen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg tonen verzoekende partijen niet aan dat ze redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat ze een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar de Russische Federatie.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juli tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS